
Uchwały Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej

Palestra 6/9(57), 80-82

1962

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NACZELNA RADA ADWOKACKA

Uchwały Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej

1. DOTACJE DLA RAD ADWOKACKICH NA CELE POPRAWY SYTUACJI LOKALOWEJ ZESPOŁÓW (TRZECI PODZIAŁ NADWYŻEK FINANSOWYCH CENTRALNEGO FUNDUSZU SZKOLENIA APLIKANTÓW ADWOKACKICH)

(uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 6 lipca 1962 r.).

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu wniosków Rad Adwokackich w Bydgoszczy, Krakowie, Rzeszowie i Opolu o przyznanie im dotacji — na cele poprawy sytuacji lokalowej zespołów adwokackich — z nadwyżek Centralnego Funduszu Szkolenia Aplikantów Adwokackich,

postanowił:

1) z nadwyżek finansowych osiągniętych z działalności Centralnego Funduszu Szkolenia Aplikantów Adwokackich przekazać na rzecz:

- a) Rady Adwokackiej w Bydgoszczy — 350 000 zł
- b) „ „ w Krakowie — 450 000 zł
- c) „ „ w Rzeszowie — 200 000 zł
- d) „ „ w Opolu — 25 000 zł

razem: 1 025 000 zł

z przeznaczeniem tych kwot wyłącznie na cele poprawy sytuacji lokalowej zespołów adwokackich ewentualnie biur Rad Adwokackich;

2) zobowiązać wymienione wyżej Rady Adwokackie do przedstawienia w terminie do dnia 31 grudnia 1962 r. szczegółowego sprawozdania ze sposobu zużycowania przyznanych im sum.

2. a) WARUNKI ZALICZENIA OKRESU NIEWYKONYWANIA OBOWIĄZKÓW APLIKANCKICH — DO DWULETNIEGO OKRESU TRWANIA APLIKACJI. b) WYNAGRODZENIE APLIKANTÓW ADWOKACKICH W OKRESIE USPRAWIEDLIWIONEGO NIEWYKONYWANIA OBOWIĄZKÓW.

(uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 6 lipca 1962 r.).

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu pism Rady Adwokackiej w Kielcach z dnia 17 maja 1962 r. i Rady Adwokackiej w Rzeszowie z dnia 23 maja 1962 r. w sprawie wypłacania aplikantom adwokackim wynagrodzeń za okresy choroby i urlopów oraz zaliczania tych okresów do aplikacji adwokackiej, jak również w sprawie pokrywania kosztów miesięcznych biletów kolejowych,

postanowił:

na zasadzie art. 32 ust. 1 pkt 3 u.o.u.a. wyjaśnić, co następuje:

- I. Okres usprawiedliwionego niewykonywania obowiązków przez aplikantów adwokackich, przekraczający jednorazowo 1 miesiąc, nie powinien być zaliczany do ustawowego okresu dwuletniej aplikacji. Tylko w wyjątkowych wypadkach rada adwokacka może zaliczyć aplikantowi adwokackiemu do okresu aplikacji dłuższy niż 1 miesiąc, lecz nie przekraczający 3 miesięcy okres usprawiedliwionego niewykonywania przez aplikanta jego obowiązków.
- II. W okresie usprawiedliwionego niewykonywania przez aplikanta adwokackiego jego obowiązków należy mu się wynagrodzenie w tych wszystkich wypadkach, w których ustawodawstwo pracy nakazuje zapłatę wynagrodzenia pracownikowi umysłowemu.
- III. Z Centralnego Funduszu Szkolenia Aplikantów Adwokackich ulega pokryciu różnica między obecną ceną miesięcznego biletu kolejowego a ceną miesięcznego biletu kolejowego pracowniczego obowiązującą do 30.IX.1959 r., jeśli korzystający z tego biletu aplikant adwokacki dojeżdża do swej pracy (w siedzibie zespołu lub patrona adwokata indywidualnego) z miejscowości, w której rada adwokacka zezwoliła mu zamieszkiwać.

Uzasadnienie

I. Okres aplikacji adwokackiej jest okresem praktycznej nauki zawodu. Jeśli ustawa o ustroju adwokatury okres ten ustaliła na 2 lata, to niewątpliwie wyszła ona z założenia, że dla zdobycia praktycznej znajomości zawodu potrzeba co najmniej 2 lat wykonywania obowiązków aplikanta.

Do okresu tego nie mogą być zatem zaliczane nie tylko okresy nie usprawiedliwionego niewykonywania przez aplikanta jego obowiązków, ale także długotrwałe okresy usprawiedliwionej nieobecności w pracy szkoleniowej, takie bowiem przerwy w odbywaniu praktyki zawodowej bez wątplenia mają wysoce ujemny wpływ na przygotowanie do zawodu. Za długotrwałą nieobecność w pracy szkoleniowej uznać należy jednorazową ciągłą nieobecność przekraczającą 1 miesiąc. Tylko w wyjątkowych wypadkach wykazania przez aplikanta, po usprawiedliwionej dłuższej nieobecności, szczególnie pilnej i wydajnej pracy oraz nieprzeciętnych zdolności rada adwokacka może zaliczyć do okresu aplikacji dłuższą niż miesięczną, lecz nie przekraczającą 3 miesięcy nieobecność aplikanta w pracy.

Tak więc długotrwałą w powyższym rozumieniu nieobecność aplikanta wywołaną chorobą, ciążą, załatwianiem ważnych spraw osobistych, wyjazdów za granicę itp. nie może być zaliczona do okresu aplikacji.

II. Jeśli chodzi o wynagrodzenie aplikanta w okresie usprawiedliwionego niewykonywania obowiązków, to powinno być ono wypłacane w tych wszystkich wypadkach, w których ustawodawstwo pracy nakazuje zapłatę wynagrodzenia pracownikowi umysłowemu, a zatem przez 3 miesiące choroby (art. 19 rozp. o pracy prac. umysłowych), przez okres urlopu macierzyńskiego, okolicznościowego, wypoczynkowego itp., aplikant adwokacki bowiem powinien korzystać z tych wszystkich świadczeń, które przysługują pracownikowi umysłowemu.

III. Z tego też względu przysługuje aplikantowi dojeżdżającemu z miejsca swego zamieszkania do siedziby zespołu czy patrona indywidualnego zwrot różnicy między obecną ceną miesięcznego biletu kolejowego a ceną miesięcznego biletu kolejowego pracowniczego obowiązującą do dnia 30.IX.1959 r. Takie bowiem uprawnienie przyznane zostało pracownikom przez § 3 uchwały Rady Ministrów z dnia 27.VI.1959 r. (Mon. Polski Nr 73, poz. 378). Oczywiście dopłata do biletu kolejowego, o której wyżej mowa, należeć się będzie aplikantowi tylko wówczas, gdy dojeżdża on do pracy z miejscowości, w której rada adwokacka zezwoliła mu zamieszkiwać.

Dopłata ta może być pokrywana z Centralnego Funduszu Szkolenia Aplikantów Adwokackich.